

Дамян Дамянов

Хубав си, животецо мой

Хубав си, животцецо мой, бял си ми,
Сив и чер, какъв ли – не знам...
Ах, на „черната“ как да те дам?
Как, кажи? Дъха ми цял вземи!
Но – дъха, а не духа! Без дух, нали
Живият е мъртъв, камо ли
Мъртвият... Живот ми измоли
От смъртта, животе, който дал си ми
На кантар хем благо, хем пелин!
Ощечко ми дай от тях! Амин.
Хубав си ми, дяволо чер! Бял си ми.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8086>]